

Ufukta Kaybolan Umutlar

– NazlıKaragöz · 27 Eylül 2009

Kayboldum bugün pervasız yalnızlıkla
Hükümsüz savruluyorum isimsiz fırtınalarda
Üstelik , keyifsizlik dolandı ayaklarıma
Işıklarım boğuldu birer birer
Sarhoşluğum hediye apansız karanlıklardan
Ne acı ; ağlayamıyorum

Denizlere bedenimi armağan ettim,
Kabul buyrulmadı.
Dalgalar alay etti
Solgun yanaklarımı yüzüme vurdular
Küstüm kumsallar kadar sessizce

Eflatuni suretim geçemedi pembelere ,
Mavilerim mi çalındı ne?
Pek şen şakrak idim vaktiyle
Teflerim, zillerim nerede
Neşemi sakladılar, tutamadım
Güya yılmazdım, direnemedim bile
Suskunluğa gizleniyorum

Ayazlara sarıldı ellerim...
Ruhum öldü derme çatma kurduğum kayıtsızlıkla.
Kaçıp, tanınmamış barakalara sığınma hevesim var.
Ucu görünmeyen yollarda yürüyorum.
Yürüdükçe tükeniyor adımlarım
Ufukta kayboldu umutlarım
Yorgunluk demliyorum.

Kasvet sağanağında savruluyorum git gide
Yağmurlar iniyor yüreğimden bilinmez matemime
Benliğim yitip gitti kendi içimde
Aramaya mecalim yok iken , nasıl koşarım
Küskünüm.. kendime bile...

Nazlı Tolun